| | |
|---|---|
| สารนิพนธ์เรื่อง | มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการค้ายาสูบปลอม:ศึกษากรณีการละเมิด เครื่องหมายการค้าของโรงงานยาสูบ |
| นักศึกษา | นายสมโภชนรัฐ แก้วน่วม |
| อาจารย์ที่ปรึกษา | อาจารย์ ร้อยโท ดร.ธนพจน เอกโยคยะ |
| หลักสูตร | นิติศาสตรมหาบัณฑิต |
| คณะวิชา | บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม |
| พ.ศ. | 2551 |

## บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งที่จะทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขบวนการค้ายาสูบปลอมข้ามชาติที่ลักลอบนำยาสูบปลอมซึ่งทำเลียนแบบยาสูบของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลังเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยโดยผิดกฎหมาย กับตัวบทกฎหมายที่เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการควบคุมต่อต้านขบวนการดังกล่าวในปัจจุบัน โดยนำเสนอถึงความเป็นมาและสถานการณ์ความรุนแรงของยาสูบปลอม ทั้งในต่างประเทศ เช่น ยุโรป อเมริกา แม้ในเอเชีย และประเทศไทย รวมทั้งหลักเกณฑ์แห่งกฎหมายที่หน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้ใช้อยู่ ผลของกฎหมายในระดับชั้นศาล โดยมุ่งเน้นในเรื่องเครื่องหมายการค้าของโรงงานยาสูบ รวมทั้งศึกษาบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายเพื่อการควบคุมสินค้าปลอมแปลงในต่างประเทศ เช่น กฎหมายของสหรัฐอเมริกา กฎหมายของออสเตรเลีย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ หาแนวทางแก้ไข โดยการเปรียบเทียบและปรับปรุงมาตรฐานของกฎหมายไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยมุ่งหวังให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และมีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาสูบปลอมให้หมดไป เพื่อผลด้านความเป็นธรรมในทางการค้า และรายได้ ของรัฐ

จากการศึกษาพบว่า ขบวนการค้ายาสูบปลอมมีฐานการผลิตอยู่นอกประเทศ ในกัมพูชา จีน เวียดนาม บุหรี่ปลอมมีระบาดทั่วโลก ทั้งในยุโรป สหรัฐอเมริกา เอเชีย และในปัจจุบันมีขบวนการค้าข้ามชาตินำเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยโดยเฉพาะยาสูบยี่ห้อกรองทิพย์ และสายฝน ซึ่งเป็นยาสูบของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ทำให้รัฐเสียหายจากค่าภาษียาสูบ ประมาณปีละ 2,000-20,000 ล้านบาท โรงงานยาสูบไม่ได้รับความเป็นธรรมในทางการค้า เพราะขบวนการข้ามชาติเหล่านั้น ลักลอบผลิตยาสูบปลอมแล้วส่งเข้ามาจำหน่ายในประเทศตามเส้นทางของร้านค้ายาสูบของโรงงานยาสูบ ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่และในบทกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามีบทลงโทษไม่หนักพอที่จะทำให้ขบวนการค้าข้ามชาติเหล่านั้นเกรงกลัวได้ แม้จะมีกฎหมายหลายฉบับใช้อยู่ เช่น กฎหมายศุลกากร กฎหมายยาสูบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาในกรณี

SPU CHONBURI

ของเครื่องหมายการค้า องค์กรข้ามชาติเหล่านั้นมีขบวนการค้าเช่นเดียวกับยาเสพติดให้โทษมีการผลิต การการขนส่ง ลักษณะเช่นเดียวกัน ลูกค้าก็เป็นกลุ่มที่มีลักษณะเดียวกัน คือ มุ่งเน้นกลุ่มวัยรุ่นของประเทศ มีการทำธุรกรรมการเงินที่ได้มาจากการขายยาสูบปลอมเช่นเดียวกับการค้ายาเสพติดที่เรียกว่า การฟอกเงิน แต่กฎหมายการฟอกเงินยังไม่ครอบคลุมเพื่อไปดำเนินการได้

แนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ ได้แก่การเชื่อมโยงกฎหมายการปราบปรามการฟอกเงิน ให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถเข้าไปดำเนินการกับจำนวนเงินและหรือทรัพย์สินของขบวนการค้ายาสูบปลอมนี้ได้เช่นเดียวกับขบวนการค้ายาเสพติด โดยกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าเป็นความผิดมูลฐานในกฎหมายการปราบปรามการฟอกเงินด้วย หรืออีกแนวทางหนึ่ง คือ การเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายเครื่องหมายการค้าเอง ด้วยการเพิ่มอีกมาตราหนึ่ง โดยกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายปราบปรามการฟอกเงินด้วย อย่างเช่น กฎหมายปราบปรามการค้ามนุษย์ และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเชื่อมโยงให้สามารถนำเอากฎหมายปราบปรามการฟอกเงินเข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับความผิดต่างๆ ได้ด้วย ซึ่งจะทำให้ขบวนการค้ายาสูบปลอมข้ามชาติมีความเกรงกลัวมากขึ้น เพราะอาจจะถูกยึดทรัพย์สินต่างๆ ได้ รวมทั้งแก้ไขบทลงโทษให้หนักขึ้นกว่าเดิม เช่น เพิ่มโทษจำคุกและโทษปรับขึ้นอีกสองเท่า จะทำให้ป้องกันการเจริญเติบโต ของขบวนการอาชญากรรมข้ามชาติประเภทนี้ได้ระดับหนึ่ง ประกอบกับการใช้กฎหมายอย่างจริงจังของขบวนการยุติธรรมจะสามารถควบคุมยับยั้งขบวนการค้ายาสูบปลอมได้

SPU CHONBURI